

stwierdzenia, że pożyczone na skrypty dłużne zboże nie zostało zwrócone, odliczyć zboże na zwrot pożyczek siewnych.

§ 5. Zobowiązuje się prezydium rad narodowych oraz organy terenowe Ministerstwa Skupu do nadzorowania, aby zboże dostarczone przez gospodarstwa rolne było zaliczone w pierwszej kolejności na zwrot pożyczek siewnych.

§ 6. 1. Jeżeli zboże w terminie ustalonym w zawiadomieniu nie zostało zwrócone, prezydium gromadzkiej rady narodowej wzywa dłużnika i uzgadnia z nim dodatkowy termin dostawy, chyba że nastąpiło to już w związku z niewykonaniem przez zobowiązanego dostaw obowiązkowych.

2. W razie stwierdzenia, że z uzasadnionych przyczyn gospodarczych, jak np. klęska żywiołowa lub inne wypadki losowe, pożyczka siewna nie może być zwrócona w naturze, prezydium gromadzkiej rady narodowej występuje do prezydium powiatowej rady narodowej z wnioskiem o zamianę należności na pieniężną. Decyzję w tej sprawie prezydium powiatowej rady narodowej podejmuje po zasięgnięciu opinii powiatowego pełnomocnika Ministerstwa Skupu i powiatowego związku gminnych spółdzielni „Samopomoc Chłopska”.

3. Wartość pożyczki siewnej oblicza się według cen płaconych w danym powiecie przez uspołeczniony aparat skupu w rynkowym skupie zbóż, a jeżeli przedmiotem pożyczki są płody rolne nie objęte obowiązkowymi dostawami zbóż, wartość jej oblicza się według cen płaconych przez uspołeczniony aparat skupu w kontraktacji tych produktów.

4. Nie zwrócone należności z tytułu pożyczek siewnych (ust. 2 i 3) podlegają przymusowemu ściągnięciu przez organy finansowe prezydiów rad narodowych w trybie egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych. Tytułem egzekucyjnym jest decyzja prezydium powiatowej rady narodowej (ust. 2).

§ 7. 1. Gminne spółdzielnie „Samopomoc Chłopska” w terminie do dnia 30 kwietnia 1956 r. sporządzą i przedstawiają prezydiom gromadzkiej rady narodowej właściwych według miejsca zamieszkania dłużnika wykazy posiadaczy gospodarstw rolnych, którzy pobrali i nie zwrócili pożyczek siewnych wydanych w latach 1952, 1953, 1954 i na wiosnę 1955 r.

2. Prezydium gromadzkiej rady narodowej przy współudziale przedstawiciela gminnej spółdzielni „Samopomoc Chłopska” przeanalizuje powyższe wykazy i w ciągu 15 dni od daty ich otrzymania prześle je wraz z wnioskami właściwemu prezydiu powiatowej rady narodowej. We wnioskach tych wskaże zobowiązania z tytułu pożyczek siewnych, które uważa za:

- a) ściągalne w naturze z odroczeniem terminu spłaty nie dłuższym niż jeden rok,
- b) ściągalne po zamianie na pożyczkę pieniężną (§ 6),
- c) nieściągalne.

Wnioski powinny zawierać pisemne uzasadnienia.

3. Prezydium powiatowej rady narodowej po zasięgnięciu opinii powiatowego pełnomocnika Ministerstwa Skupu i powiatowego związku gminnych spółdzielni „Samopomoc Chłopska” podejmuje decyzje w sprawie wniosków określonych w ust. 2 i przesyła wykazy wraz z decyzją właściwym

gminnym spółdzielniom „Samopomoc Chłopska” w terminie 30 dni od daty otrzymania tych wykazów z prezydium gromadzkiej rady narodowej.

4. Prezydium powiatowej rady narodowej może podjąć decyzję uznającą pożyczkę za nieściągalną i podlegającą umorzeniu, jeżeli:

- a) w wyniku dochodzeń administracyjnych przeprowadzonych przez właściwe prezydium gromadzkiej rady narodowej nie ustalono miejsca zamieszkania bądź pobytu dłużnika,
- b) dłużnik nie posiada majątku, z którego można by dochodzić należności, albo posiadany przez niego majątek wystarczyłby zaledwie na pokrycie kosztów egzekucji bądź też jeżeli przeprowadzenie egzekucji skierowanej do wynagrodzenia dłużnika za pracę lub do jego dochodów mogłoby podważyć możliwości bytowe dłużnika i jego rodziny,
- c) dłużnik zmarł, a w wyniku dochodzeń administracyjnych ustalono, że zmarły nie pozostawił majątku lub że pozostały po zmarłym tylko ruchomości nie podlegające zajęciu.

§ 8. 1. Sumy nieściągalnych należności z tytułu nie zwróconych pożyczek siewnych udzielonych w wiosennej i jesiennej kampanii siewnej 1955 r. oraz w latach następnych obciążają wyniki działalności gminnych spółdzielni „Samopomoc Chłopska”.

2. W związku z należnościami z tytułu pożyczek siewnych udzielonych w latach 1952, 1953, 1954, których nieściągalność zostanie stwierdzona w trybie przewidzianym w § 7, upoważnia się Ministra Finansów do pokrycia poniesionych z tego tytułu przez spółdzielnie strat do wysokości kwoty 20 milionów złotych.

§ 9. 1. Minister Skupu wyda szczegółowe przepisy w sprawie trybu prowadzenia przez prezydium gromadzkiej rady narodowych ewidencji zadłużeń posiadaczy gospodarstw z tytułu pożyczek siewnych wydanych na skrypty dłużne oraz w sprawie włączenia powyższego zadłużenia do zawiadomień o wysokości i terminach obowiązkowych dostaw zbóż.

2. Zarząd Główny Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” w porozumieniu z Ministerstwem Skupu wyda szczegółowe przepisy zabezpieczające zaliczanie w pierwszej kolejności zboża odstawionego przez gospodarstwa rolne tytułem dostaw obowiązkowych na spłatę pożyczek siewnych, określi tryb wystawiania, przechowywania i ewidencjonowania skryptów dłużnych oraz ustali formę i treść wykazów składanych przez gminne spółdzielnie „Samopomoc Chłopska” prezydiom gromadzkiej rady narodowych.

§ 10. Wykonanie uchwały porucza się Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, Ministrom: Rolnictwa, Skupu i Finansów, Zarządowi Głównemu Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” oraz prezydiom rad narodowych.

§ 11. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

361

ZARZĄDZENIE Nr 84 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 27 marca 1956 r.

w sprawie ustanowienia limitów wydawniczych Polskiej Akademii Nauk oraz zasad i trybu ustalania ich wysokości.

W celu możliwie najpełniejszego zaspokojenia potrzeb wydawniczych Polskiej Akademii Nauk, stanowiących rezultat prac naukowo-badawczych całej sieci placówek naukowych

Akademii oraz afiliowanych towarzystw naukowych, wprowadza się następujące zasady i tryb ustalania limitów wydawniczych dla powyższych wydawnictw:

§ 1. Prezydium Polskiej Akademii Nauk ustala corocznie w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Prezesem Centralnego Urzędu Wydawnictw, Przemysłu Graficznego i Księgarstwa limity wydawnicze dla wydawnictw własnych oraz afiliowanych towarzystw naukowych.

§ 2. Ustalone zgodnie z § 1 limity wydawnicze Polskiej Akademii Nauk wyrażone będą w arkuszach wydawniczych i ilości tytułów z podziałem na poszczególne dyscypliny naukowe oraz na przedsiębiorstwa wydawnicze, które będą realizować plany wydawnicze Polskiej Akademii Nauk.

§ 3. Upoważnia się Prezydium Polskiej Akademii Nauk do dokonywania przesunięć, w toku realizacji rocznego planu wydawniczego, między poszczególnymi dyscyplinami naukowymi w ramach ustalonego globalnego limitu, pod warunkiem, że nie wywoła to pogorszenia wyników finansowych.

§ 4. Ustalony zgodnie z § 1 limit wydawniczy Polskiej

Akademii Nauk stanowi podstawę do wyznaczenia środków pieniężnych, które w ramach planów finansowych przedsiębiorstw wydawniczych realizujących plan wydawniczy Polskiej Akademii Nauk i afiliowanych towarzystw naukowych przeznaczone będą przez Ministra Finansów na sfinansowanie tego planu.

§ 5. Wykonanie zarządzenia porucza się Prezydium Polskiej Akademii Nauk, Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, Prezesowi Centralnego Urzędu Wydawnictw, Przemysłu Graficznego i Księgarstwa oraz Ministrowi Finansów.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1956 r. i ma zastosowanie do planu wydawniczego Polskiej Akademii Nauk oraz afiliowanych towarzystw naukowych na rok 1956.

Prezes Rady Ministrów: w z. *J. Berman*

362

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 1 lutego 1956 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 6 czerwca 1951 r. w sprawie całkowitego lub częściowego zwolnienia niektórych kategorii wynagrodzeń od podatku od wynagrodzeń.

Na podstawie art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. Nr 7, poz. 41) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 6 czerwca 1951 r. w sprawie całkowitego lub częściowego zwolnienia niektórych kategorii wynagrodzeń od podatku od wynagrodzeń (Monitor Polski z 1951 r. Nr A-49, poz. 648, z 1952 r. Nr A-44, poz. 626 i Nr A-93, poz. 1444, z 1953 r. Nr A-22, poz. 276 i Nr A-76, poz. 909 oraz z 1955 r. Nr 13, poz. 136) wprowadza się następujące zmiany:

w § 2 po pkt 17 dodaje się pkt 18 w brzmieniu:
„18) dodatki przyznawane pracownikom inżyniersko-technicznym w instytutach naukowo-badawczych z tytułu szczególnych osiągnięć w pracy badawczej lub wyjątkowych zasług w dziedzinie organizacji pracy instytutu.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1955 r.

Minister Finansów: z upoważnienia *H. Kotlicki*
Dyrektor Generalny

363

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 5 marca 1956 r.

w sprawie tymczasowych zasad rozliczeń za prace projektowo kosztorysowe wykonywane przez państwowe biura projektów.

Na podstawie § 22 uchwały nr 17 Prezydium Rządu z dnia 10 stycznia 1952 r. w sprawie zasad rozliczeń za roboty budowlano-montażowe i prace projektowe w zakresie inwestycji i kapitalnych remontów między jednostkami gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr A-6, poz. 59 i Nr A-106, poz. 1642) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wyłącza się rozliczenia za prace projektowo-kosztorysowe wykonywane przez państwowe biura projektów spod przepisów § 9 uchwały nr 17 Prezydium Rządu z dnia 10 stycznia 1952 r. w sprawie zasad rozliczeń za roboty budowlano-montażowe i prace projektowe w zakresie inwestycji i kapi-

talnych remontów między jednostkami gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr A-6, poz. 59 i Nr A-106, poz. 1642).

§ 2. 1. Za wykonane prace projektowo-kosztorysowe państwowe biura projektów rozliczają się wyłącznie fakturami końcowymi. Faktury końcowe powinny być wystawiane na:

- 1) zakończony projekt wstępny,
- 2) zakończone projekty techniczne poszczególnych obiektów,
- 3) komplety rysunków roboczych dla poszczególnych rodzajów robót budowlano-montażowych,